

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก
ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ
การเคาะ ปะผุ ฟันสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก
ตำบลเกาะลอย อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก

เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติฯ เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการการเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ด้วยสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี มีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการการเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก สมัยสามัญสมัยแรก ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และนายอำเภอพานทองเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหักประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการการเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการการเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ทั้งนี้ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหักเป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางสาววรรัตน์ แก้วตา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก
ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ
การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดสุลักษณะในการดำเนินกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ หลักเกณฑ์การแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองการแจ้งให้ดำเนินกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ดำเนินกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ จึงตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก
ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหักว่าด้วย
การควบคุมการประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอย
บางหักและนายอำเภอพานทอง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก ว่าด้วย
การควบคุมการประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
ข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ออกตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง แนวทางการควบคุมการ
ประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสี พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๕ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน
กิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์” หมายถึง สถานประกอบกิจการที่มี
การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ ทั้งหมดหรือที่มีการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

“เจ้าของกิจการ” หรือ “ผู้ประกอบกิจการ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในกิจการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของ
สถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของ
สถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือ
สิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ
หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็น
สิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๗ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัย ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๘ ให้การประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๙ ผู้ประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ ต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน หรือต้องมีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อกำหนดท้องถิ่นใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องการย้ายสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

สถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ และระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพตามความในวรรคแรก ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่นโดยให้อาศัยแนวทางตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการ การเคหะ ปะมู พนีสยานยนต์ ต้องมีสุขลักษณะดังนี้

(๑) อาคารต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย

(๒) พื้นต้องทำด้วยคอนกรีตหรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรงอยู่ในสภาพดี เหมาะสม ปลอดภัย และทำความสะอาดง่าย

(๓) พื้นอาคารในส่วนที่ล้างรถควรมีความลาดเอียงที่เหมาะสมสำหรับระบายน้ำจากการล้าง

(๔) ผนังต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงและทำความสะอาดง่าย

(๕) หลังคาต้องมุงด้วยกระเบื้องหรือวัสดุอื่นใดที่แข็งแรง

(๖) มีประตูหรือทางเข้า-ออกสถานประกอบกิจการที่มีความกว้างเพียงพอกับการเข้า-ออกของยานพาหนะและการเคลื่อนย้ายในกรณีฉุกเฉิน

(๗) มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินกิจการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วนและเหมาะสม โดยบริเวณผสมสี บริเวณพ่นสีและอบสียานยนต์ต้องมีการแยกห้องอย่างชัดเจนเป็นห้องปิดมิดชิด และจัดให้มีระบบระบายอากาศและบำบัดอากาศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) มีการระบายอากาศในอาคารโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีการที่เหมาะสม

(๙) ทำความสะอาดและบำรุงรักษาอาคาร รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๔

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการ การเคหะ ปะมู พนีสยานยนต์ ต้องมีความปลอดภัยของเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ดังนี้

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๒) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่มีส่วนที่เป็นอันตราย ต้องมีครอป้องกันอันตราย

(๓) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่เปลือกนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าที่ได้มาตรฐาน เช่น สายดินและเครื่องตัดไฟรั่ว เป็นต้น

(๔) การเดินสายไฟ ต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อยหรือเดินในท่อร้อยสาย

(๕) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำ หากพบการชำรุดต้องดำเนินการซ่อมแซมและแก้ไขพร้อมทั้งต้องมีป้ายหรือสัญญาณเตือนกรณีเครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้อง เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

หมวด ๕

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ และการสุขาภิบาลอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการ การเคหะ ปะมู พนีสยานยนต์ ต้องจัดการน้ำดื่ม น้ำใช้ และการสุขาภิบาลอาหารดังนี้

(๑) จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ และต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากบริเวณการผลิต โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่ม ต้องปราศจากความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้ให้บริการแก่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๔) จัดให้มีอ่างหรือที่ล้างมือพร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

หมวด ๖

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ ต้องจัดการมลพิษทางอากาศ และมลพิษทางเสียง ดังนี้

(๑) ห้องผสมสี พ่นสี และอบสียานยนต์ ต้องจัดให้มีระบบระบายอากาศ และระบบบำบัดอากาศที่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการบำบัดฝุ่นละออง สารอินทรีย์ระเหยง่าย และผู้ประกอบกิจการจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง พร้อมทั้งมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงาน เปิดระบบระบายอากาศและระบบบำบัดอากาศขณะปฏิบัติงานทุกครั้ง และให้ติดตั้งมิเตอร์ไฟแยกเฉพาะสำหรับระบบบำบัดอากาศ เพื่อใช้ในการตรวจสอบว่าสถานประกอบกิจการมีการเดินเครื่องระบบบำบัดอากาศ ทั้งนี้ ห้ามทำการผสมสี พ่นสี และอบสียานยนต์นอกห้องดังกล่าวโดยเด็ดขาด

(๒) มีการป้องกัน ควบคุม หรือบำบัดกลิ่นจากการประกอบกิจการที่มีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๓) มีการป้องกัน ควบคุมไอระเหยของสารเคมี และฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการ เพื่อไม่ให้เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) กรณีที่ระบบบำบัดอากาศเป็นแบบการใช้วัสดุดูดซับกลิ่นหรือสารอินทรีย์ระเหยง่าย ให้ดำเนินการตรวจตราวัสดุดูดซับกลิ่นหรือวัสดุกรองฝุ่นละอองสีในห้องพ่นสีเป็นประจำ หากพบการอุดตันของวัสดุดูดซับ หรือวัสดุกรองฝุ่นละอองสีให้ทำการเปลี่ยนทันทีหรือเปลี่ยนตามกำหนดเวลา พร้อมทั้งให้มีการบันทึกผลเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๕) จัดให้มีบริเวณหรือห้องสำหรับทำการเคาะ ปะผุยานยนต์ที่ปิดมิดชิด และมีการควบคุมระดับเสียงให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๗

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ ต้องจัดการน้ำเสีย มูลฝอย ของเสียอันตราย และสิ่งปฏิกูลดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีรางหรือท่อระบายน้ำ บ่อพักที่มีขนาดเพียงพอโดยต้องจัดทำบ่อดักไขมันที่มีขนาดเพียงพอ

(๒) มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดให้มีภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย มีการทำความสะอาดภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ รวมทั้งมีการรวบรวมและกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

(๔) มีการจัดการกากของเสีย สิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว หรือวัสดุที่เสื่อมคุณภาพจากกระบวนการผลิต รวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมและอ่างหรือที่ล้างมือพร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม โดยจัดห้องส้วมแยกชาย-หญิง และมีจำนวนอย่างน้อยในอัตรา ๑ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๑๕ คน อัตรา ๒ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๔๐ คน อัตรา ๓ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๘๐ คน และเพิ่มขึ้นต่อจากนี้ในอัตราส่วน ๑ ที่ต่อผู้ปฏิบัติงานไม่เกิน ๕๐ คน

หมวด ๘

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ ฟันสียานยนต์ ต้องป้องกันเหตุรำคาญ โดยจัดให้มีมาตรการ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติ เพื่อป้องกันปัญหาเหตุรำคาญที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสภาพความเป็นอยู่โดยปกติแก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๙

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ ฟันสียานยนต์ ต้องจัดให้มีเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานดังนี้

(๑) จัดให้มีทางหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉิน พร้อมแผนผังแสดงโดยต้องมีป้ายแสดงให้เห็นชัดเจน

(๒) จัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการตรวจสอบเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย ๖ เดือนต่อครั้ง ทั้งนี้ ให้มีการบำรุงรักษาตามข้อกำหนดของผู้ผลิต

(๓) มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในแต่ละแผนกของสถานประกอบกิจการนั้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รับการฝึกซ้อมดับเพลิงและการฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง กรณีที่มีผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป ให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) มีสถานที่จัดเก็บสารเคมีที่ใช้ในการประกอบกิจการที่มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย และแยกออกจากบริเวณการผลิตอื่น ๆ โดยต้องจัดให้มีป้ายแสดงชนิด ประเภทของสารเคมีแต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจน จัดให้มีบัญชีรายชื่อและเอกสารข้อมูลความปลอดภัยสารเคมี (SDS : safety data sheets) โดยเอกสารทั้งหมดให้แสดงเป็นภาษาไทย จัดเก็บไว้ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

(๕) จัดให้มีแสงสว่างภายในสถานประกอบกิจการที่เพียงพอตามลักษณะงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) มีการควบคุมปริมาณฝุ่นละออง และความเข้มข้นของสารเคมีในบรรยากาศการทำงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) จัดให้มีมาตรการป้องกัน ควบคุมปัญหาเสียงดังภายในสถานประกอบกิจการให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๘) จัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น หน้ากากป้องกันกลิ่น ไอระเหยสารเคมี ที่ครอบหูหรือที่อุดหู และแว่นตากรองแสง เป็นต้น และจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการใช้ และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ทั้งนี้ ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงาน

(๙) จัดให้มีคู่มือหรือเอกสารที่แสดงขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และจัดเก็บให้เป็นสัดส่วน ณ จุดปฏิบัติงาน ในที่เปิดเผยและเรียกดูได้ง่าย

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการ การเคหะ ปะผูก พันธ์ยานยนต์ ต้องจัดให้มีเกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงานดังนี้

(๑) จัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และตรวจตามปัจจัยเสี่ยงตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๒) ผู้ปฏิบัติงานได้รับการอบรมหรือให้ความรู้ก่อนเข้าปฏิบัติงาน เช่น ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย สุขอนามัยส่วนบุคคล และวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน เป็นต้น พร้อมทั้งมีการบันทึกผลของการอบรมทุกครั้ง

(๓) จัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกายและชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นภายในสถานประกอบกิจการ

(๔) กรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ต้องมีการดูแลผู้ประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย รวมถึงมีการส่งต่อผู้ป่วยได้ทันที

(๕) มีข้อบังคับกับผู้ปฏิบัติงาน มิให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่สูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติด และไม่รับประทานอาหารขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๑๑

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกัน ควบคุม สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการ การเคหะ ปะผูก พันธ์ยานยนต์ ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในพื้นที่สถานประกอบกิจการ

หมวด ๑๒

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ ผู้ใดประสงค์ประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) ทะเบียนบ้าน
- (๓) หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๔) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๕) ใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๗) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)
- (๘) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)
- (๙) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต
- (๑๐) อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๒๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสัปดาห์วันนับแต่วันได้รับคำขอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสัปดาห์นับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสัปดาห์วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสัปดาห์วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวถือว่าสละสิทธิ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๔ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นผู้ออกใบอนุญาตเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๑๓

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มีรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๑๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นางสาวนรินทร์ แก้วตา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางหัก

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายปรดิษฐ์ วิภา)

นายอำเภอพานทอง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ทำข้อมัญญ์ตองค้การบริหารส่วนตำบลเกาะลอยบางทัก
ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการ การเคาะ ปะผุ พ่นสียานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ ที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๑	พื้นที่ประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐.-
๒	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐.-
๓	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๓,๐๐๐.-
๔	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตารางเมตร	๔,๐๐๐.-
๕	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๘๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๕,๐๐๐.-
๖	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตาราง เมตร	๗,๐๐๐.-
๗	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตาราง เมตร	๑๐,๐๐๐.-
๘	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ตาราง เมตร	๑๒,๐๐๐.-
๙	พื้นที่ประกอบกิจการ เกิน ๒,๕๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป	๑๕,๐๐๐.-